

การศึกษาวิเคราะห์ผลประเมินการสอนจากผู้สอนและผู้เรียนในระดับปริญญาตรี
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปีการศึกษา 2556-2558
Evaluation of Teaching By Investigating Both Sides of The Lecturers And
Undergraduate Students of The Faculty of Social Administration, Thammasat
University (Rangsit Campus) During The Academic Years of 2013-2015

สุวรี ปิ่นเจริญ¹

Suwaree Pincharoen²

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ผลประเมินการสอนจากผู้สอนและผู้เรียนในระดับปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปีการศึกษา 2556-2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลประเมินการสอนตามแบบประเมินในแต่ละส่วนโดยผู้เรียนกับการวัดเกรดผลการเรียนโดยผู้สอนในวิชาบังคับ และเพื่อศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนในวิชาบังคับ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์เป็นงานวิจัยเอกสาร โดยมีข้อมูลที่ใช้ศึกษา 1.ข้อมูลผลประเมินการสอนโดยนักศึกษาจากแบบประเมินการสอนเป็นรายบุคคลโดยนักศึกษา 2.ข้อมูลปลายเปิดในส่วนข้อคิดเห็นจากแบบประเมินการสอนเป็นรายบุคคลโดยนักศึกษาในรายวิชาบังคับ การสอนแบบบรรยายตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2558 และ 3.ข้อมูลเกรดผลการเรียนโดยผู้สอนในรายวิชาบังคับของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2558

ผลการศึกษาในส่วนที่ 1 การประเมินผลการสอนจากแบบประเมินการสอนโดยผู้เรียนในรายวิชาบังคับจำนวน 13 รายวิชา (แบบบรรยาย) พบว่า ในส่วนที่ 1.1.การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ส่วนใหญ่คะแนนมีค่าเฉลี่ยสูง ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์สูงเป็นค่าของคะแนนที่มีการแปรผัน

¹ นักวิจัยคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² Researcher at Faculty of Social Administration, Thammasat University, Thailand

E-mail : suwaree.tan@hotmail.com

ตามกัน ยกเว้นในรายวิชา SW214 และ SW223 มีค่าของคะแนนที่มีการแปรผกผันกัน ในส่วนที่ 1.2.การประเมินค่าความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอนกับค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ พบว่า ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีค่าสูงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นค่าของคะแนนที่มีการแปรผันตามกัน ยกเว้นในรายวิชา SW214, SW223, SW312 และ SW313 มีค่าของคะแนนที่มีการแปรผกผันกัน และในส่วนที่ 1.3.การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาโดยผู้สอน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษา มีค่าของคะแนนแปรผันตามกัน ยกเว้นในรายวิชา SW213, SW214, SW221, SW222, SW223 และ SW224 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาส่วนใหญ่ไปในทิศทางตรงกันข้าม คือมีค่าของคะแนนที่มีการแปรผกผันกัน ในส่วนที่ 2 การศึกษาผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนในการเรียนวิชาบังคับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับค่าความคิดเห็นของผู้เรียนในวิชาบังคับ มีค่าของคะแนนแปรผันตามกัน ยกเว้นในรายวิชา SW213, SW221 และ SW311 ที่มีค่าของคะแนนแปรผกผันกัน

คำสำคัญ : การประเมินการสอน

Abstract

The purpose of this research is in order to evaluate the teaching by investigating both sides of the Lecturers and undergraduate students of the Faculty of Social Administration, Thammasat University (Rangsit Campus) during the Academic Years of 2013-2015. The aims are to 1) To compare the teaching evaluation by having the students evaluating the Lecturers through the sectional evaluation and the grade result of the students is calculated by Major Required subject's lecturers and 2) To analyze the thoughts by the comments of the

students in the Faculty of Social Administration. Due to the fact that this study is a paper- based research, so the collected data are also based on the document including of 1) Teaching evaluating data collected by having the students do the individual self- evaluation of their Major Required subject and The data of grading evaluation of the students analyzed by the lecturers of Major Required subject of the Faculty of Social Administration (Rangsit Campus) and 2) Open- ended data collected through the comments of the teaching evaluation of the Major Required subject's lecturers of the Faculty of Social Administration (Rangsit Campus).

The results can summarized that 1) By comparing the evaluations done by the students evaluating the lecturers through the sectional evaluation and the grade result of the students is calculated undertaken by teachers following 13 theoretical Major Required subject of the Faculty of Social Administration during 2013-2015. It is also investigated that the 1.1.section of the evaluation of each subject relating to the self-evaluation (done by the students) is found that the average scores are quite high in most subjects, and as a result, the grading points done by the lecturers are also high as well. This means that the results are correlated proportional to each other, except the subjects of SW214 and SW223 which the average scores made by lecturers and students are inverse to each other. For the 1.2.section inter- locking with the evaluation about the teaching environment and supportive assisting comments performed by the lecturers, it was found that the average of both factors are high and has similar numbers. This also caused the lecturers' comments to become high as well making both values to be correlated proportional to each other, except in the subjects of SW214, SW223, SW312 and SW313. Turn out to be inverse to each other. 1.3.relatng to the comments about teaching and the grading done by the

lecturers, it was investigated that both of the factors seem to be in a correlated way. These exclude the subjects of SW213, SW214, SW221, SW222, SW223 and SW224 appeared to be inverse to each other.

In section 2, the analyzing of the learner's comments towards their lecturer's teaching of 13 major required subjects, it was concluded that the scores became inverse to each other. In other words, this means that if the comments about the teaching of the lecturers are high, but this thus, makes the comments of the students to become lower respectively. Similarly in the subjects of SW213, SW221 and SW311 which the average ratios of the lecturer's and student's comments are found to be contrast to each other in an inverse proportion.

Keywords : Teaching Evaluation

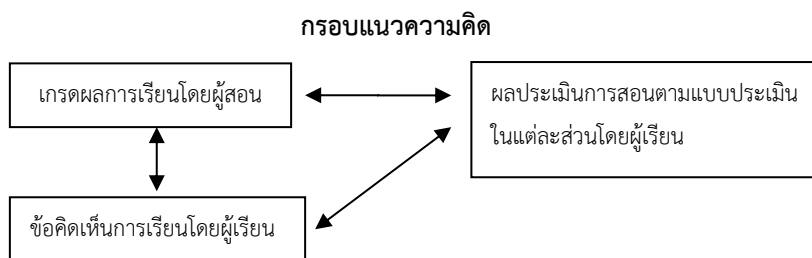
บทนำ

สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สมาชิกในสังคมจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ วิทยาการที่ก้าวหน้าเป็นปัจจัยเกื้อกูลการดำเนินชีวิต ของสมาชิกในสังคมที่ใฝ่ความก้าวหน้า สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษา เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดความรู้เป็น การนำการจัดระบบมาใช้ในการเรียนการสอน

คณะกรรมการอุดมศึกษา. (2552) ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ส่งผลกระทบให้เกิดการ ปฏิรูปการศึกษาทุกระดับ มีการเน้นหนักให้ปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เพื่อพัฒนานักศึกษาให้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็นและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย เช่นเดียวกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับภายใต้การกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของ สถาบันอุดมศึกษา จึงได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

(Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF : HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ

การประเมินการจัดการเรียนการสอนในมิติ ผู้เรียน ผู้สอน เป็นปัจจัยหนึ่งในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรที่เปิดสอนของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้เป็นไปตามมาตรฐานในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ได้ประกาศใช้ เป็นการศึกษาข้อมูลย้อนหลังในวิชาบังคับภาคทฤษฎี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2558 เพื่อพิจารณาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สู่ความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผลประเมินการสอนตามแบบประเมินในแต่ละส่วนโดยผู้เรียนกับการวัดเกรดผลการเรียนโดยผู้สอนในวิชาบังคับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนในการเรียนวิชาบังคับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

ขอบเขตการศึกษา

เป็นการศึกษาวิจัยเอกสารตรวจสอบข้อมูลแบบ 3 เล้า ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูล 1. ข้อมูลผลประเมินการสอนโดยนักศึกษาจากแบบประเมินการสอนเป็นรายบุคคลโดยนักศึกษา ในรายวิชาบังคับ (แบบบรรยาย) ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ 2. ข้อมูลเกรดผลการเรียนโดยผู้สอนในรายวิชาบังคับ (แบบบรรยาย) ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2558 และ 3. ข้อมูลความคิดเห็นที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์ โดยใช้ข้อคิดเห็นในการเรียนวิชาบังคับ (แบบบรรยาย) โดยนักศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2556-2558 จัดทำเป็นจำนวนความถี่ แบ่งเป็น 2 ส่วน 1. ความคิดเห็นที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์ 2. ความคิดเห็นที่ไม่สนับสนุนการสอนของอาจารย์

คำสำคัญ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานระหว่างผู้สอนและผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน อย่างมีแบบแผนและเป็นระเบียบ ประกอบด้วย หลักสูตร (จุดมุ่งหมาย-เนื้อหา) กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ที่ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต

การประเมินการสอน หมายถึง การให้ค่าคะแนน มีระดับคะแนนตั้งแต่ 1-5 ในการสอนเป็นรายบุคคลโดยนักศึกษาจากแบบประเมินการสอน (แบบบรรยาย

ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1.ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับตนเองและการเรียนวิชานี้ 2.ด้านความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอน 3.ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในวิชา และคำถามปลายเปิด ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชานี้) นำข้อมูลมารวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และการจัดทำรายงานผลประเมินการสอน โดยมีเกณฑ์การประเมินผลการสอนแบ่งตามค่าเฉลี่ย ดังนี้

จำนวนผู้ประเมิน	A	A-	B+	B	B-	C+	C	C-	D
	ดีที่สุด	ค่อนข้างดี	ดีมาก	ดี	ค่อนข้างดี	เกือบดี	พอใช้	ค่อนข้างน้อย	น้อย
1 - 30 คน	4.50 - 5.00	4.25 - 4.49	4.00 - 4.24	3.75 - 3.99	3.50 - 3.74	3.25 - 3.49	3.00 - 3.24	2.75 - 2.99	<2.75
31 คนขึ้นไป	4.25 - 5.00	4.00 - 4.24	3.75 - 3.99	3.50 - 3.74	3.25 - 3.49	3.00 - 3.24	2.75 - 2.99	2.50 - 2.74	< 2.50

การตัดเกรด หมายถึง การวัดผลการศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แบ่งเป็น 8 ระดับ มีชื่อและค่าระดับต่อหนึ่งหน่วยกิต ดังนี้

ระดับ	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
ค่าระดับ	4	3.5	3.00	2.5	2	1.5	1	0

วิธีการศึกษาวิจัยและการอภิปรายผล

การศึกษาในส่วนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบระหว่างผลประเมินการสอนตามแบบประเมินในแต่ละส่วนโดยผู้เรียนกับการตัดเกรดผลการเรียนโดยผู้สอนในวิชาบังคับ (แบบบรรยาย) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผู้วิจัยนำข้อมูลการให้ค่าคะแนนจากการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนในการสอนแบบบรรยายในวิชาบังคับ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศูนย์รังสิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2558 (แบบบรรยายประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1.ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับตนเองและการเรียนวิชานี้ 2.ด้านความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอน 3.ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในวิชา) นำผลการประเมินการสอนรายบุคคลโดยนักศึกษา ที่ให้ค่าคะแนนระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน 5 ระดับ นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการตัดเกรดผลการเรียนโดยผู้สอน

นั้น ผู้วิจัยจัดทำข้อมูล เป็นจำนวน และร้อยละ แสดงจำนวนผู้สอนในรายวิชานั้น โดยนำเสนอในรูปแบบตารางแผนภูมิ และกราฟในการอภิปราย

ผลการประเมินการสอนตามแบบประเมินในแต่ละส่วนโดยผู้เรียน ในวิชาบังคับ (แบบบรรยาย) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า

1.1.ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในการเรียนวิชานี้ กับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์รายวิชา มีค่าคะแนนไปทิศทางเดียวกันจำนวน 11 วิชา ได้แก่ SW111 SW211 SW212 SW213 SW221 SW222 SW 224 SW311 SW312 SW313 SW314 ยกเว้นวิชา SW214 SW223 มีค่าคะแนนไปในทิศทางตรงข้ามกัน

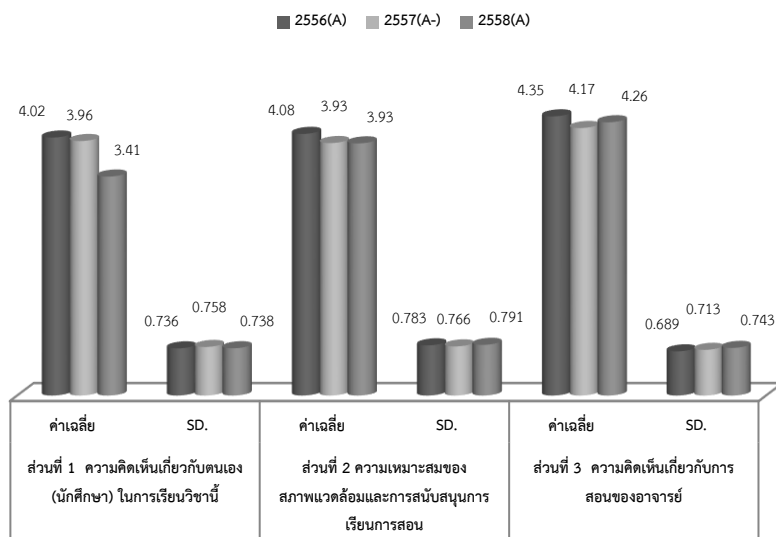
1.2.ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ พบว่า มีค่าคะแนนไปทิศทางเดียวกันจำนวน 10 วิชา ได้แก่ SW111 SW211 SW212 SW213 SW221 SW222 SW224 SW311 SW313 SW314 ยกเว้นวิชา SW214 SW223 SW312 มีค่าคะแนนไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ขอยกตัวอย่างการแสดงผลข้อมูล (1.1) ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในการเรียนวิชานี้ กับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์รายวิชา คือวิชา SW111 มีค่าคะแนนไปทิศทางเดียวกัน และ วิชา SW223 ที่มีค่าคะแนนไม่ไปในทิศทางเดียวกัน และตัวอย่างการแสดงผลข้อมูล (1.2) ในรายวิชาที่มีค่าคะแนนไปทิศทางเดียวกัน (SW111) และมีค่าคะแนนไม่ไปในทิศทางเดียวกัน (SW223) ของค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์

ตารางที่ 1 การแสดงผลการประเมินของรายวิชาที่มีค่าคะแนนไปทิศทางเดียวกัน SW111

เกรดในรายวิชาประจำปีการศึกษา (ค่าเฉลี่ยในส่วนที่ 3 ความคิดเห็น)			ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ในการเรียนวิชานี้		ส่วนที่ 2 ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอน		ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์	
ปีการศึกษา	จำนวนผู้ประเมิน	เกรด ¹	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
2556	462	A	4.02	0.736	4.08	0.783	4.35	0.689
2557	300	A-	3.96	0.758	3.93	0.766	4.17	0.713
2558	439	A	3.41	0.738	3.93	0.791	4.26	0.743

SW111

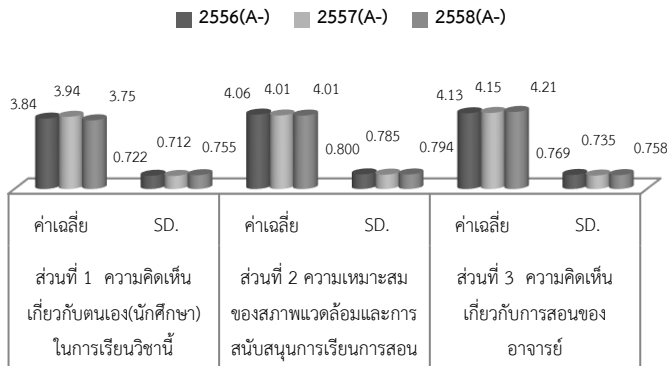

จากตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินของรายวิชา SW111 ของปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า ส่วนที่ 1 ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักศึกษาในการเรียนวิชานี้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือปีการศึกษา 2556 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.02, SD = 0.736) รองลงมาคือปีการศึกษา 2557 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 3.96, SD = 0.758) ในส่วนที่ 2 ค่าความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือปีการศึกษา 2556 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.08, SD = 0.738) รองลงมาคือปีการศึกษา 2557 และ 2558 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 3.93, SD = 0.766, 0.791) และในส่วนของคุณค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือปีการศึกษา 2556 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.35, SD = 0.689) รองลงมาคือปีการศึกษา 2558 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.26, SD = 0.743) เพราะฉะนั้นค่าคะแนน (ค่าเฉลี่ย) SW111 ในส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ปีการศึกษา 2556 มีค่าคะแนนสูงกว่าปีการศึกษา 2557-2558 เป็นไปในทิศทางแปรผันตามกันกับค่าคะแนน (ค่าเฉลี่ย) ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ในการศึกษา และส่วนที่ 2 ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2556 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา 2557-2558 เช่นกัน จึงเป็นไปในทิศทางที่ส่งเสริมแปรตามกัน

ตารางที่ 2 การแสดงผลการประเมินของรายวิชาที่มีค่าคะแนนไม่ปกติทางเดียวกัน SW223

เกรดในรายวิชาประจำปีการศึกษา (ค่าเฉลี่ยในส่วนที่ 3 ความคิดเห็น)			ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ในการเรียนวิชานี้		ส่วนที่ 2 ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอน		ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์	
ปีการศึกษา	จำนวนผู้ประเมิน	เกรด ¹	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.	ค่าเฉลี่ย	SD.
2556	250	A-	3.84	0.722	4.06	0.800	4.13	0.769
2557	260	A-	3.94	0.712	4.01	0.785	4.15	0.735
2558	342	A-	3.75	0.755	4.01	0.794	4.21	0.758

SW223

จากตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินของรายวิชา SW223 ของปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า ส่วนที่ 1 ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักศึกษาในการเรียนวิชานี้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือปีการศึกษา 2557 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 3.94, SD= 0.712) รองลงมาคือปีการศึกษา 2556 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 3.84, SD= 0.722) ในส่วนที่ 2 ค่าความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือปีการศึกษา 2556 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.06, SD= 0.800) รองลงมาคือปีการศึกษา 2557 และ 2558 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.01, SD= 0.785, 0.794) และในส่วนของการคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือปีการศึกษา 2558 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.21, SD= 0.758) รองลงมาคือปีการศึกษา 2557 มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.15, SD= 0.735) เพราะฉะนั้นค่าคะแนนค่าเฉลี่ยวิชา SW223 ในส่วนที่ 3 การคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ปีการศึกษา 2558 มีค่า

คะแนนสูงสุด (ปีการศึกษา 2556-2558) แต่ไม่ไปในทิศทางเดียวกับ ค่าคะแนนค่าเฉลี่ยในส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ในการเรียนรู้วิชานี้ ปีการศึกษา 2556 กลับมีค่าคะแนนมากที่สุดรวมทั้งในส่วนที่ 2 ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2556 กลับมีค่าคะแนนมากที่สุดเช่นกัน จึงเป็นไปในทิศทางแปรผกผันกัน

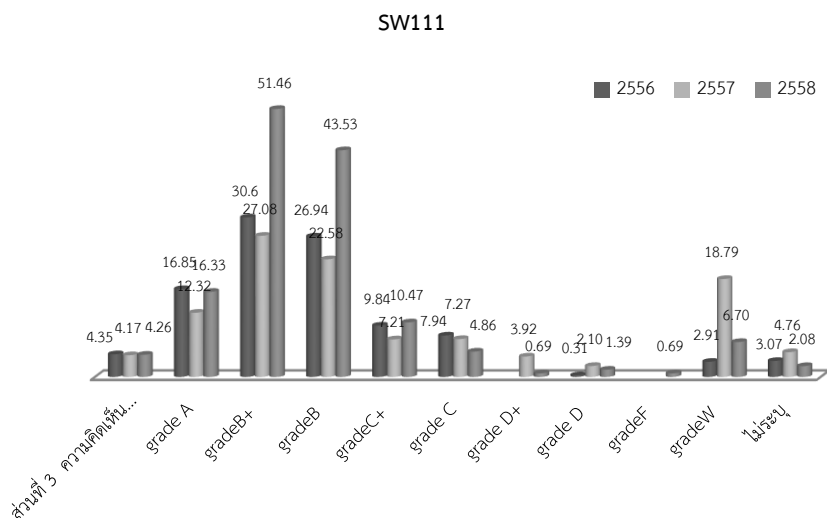
1.3.ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาในรายวิชาบังคับ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าคะแนนไปในทิศทางเดียวกันจำนวน 7 วิชา ได้แก่ SW111 SW211 SW212 SW311 SW312 SW313 SW314 ยกเว้นรายวิชา SW213 SW 214 SW221 SW222 SW223 SW223 มีค่าคะแนนไปในทิศทางตรงข้ามกัน และขอยกตัวอย่างการแสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาที่มีค่าคะแนนไปในทิศทางเดียวกัน (SW111) และมีค่าคะแนนไม่ไปในทิศทางเดียวกัน (SW223)

ตารางที่ 3 แสดงเกรดของนักเรียนในรายวิชา SW111 จำนวนแต่ห้อมตามปีการศึกษา

ปีการศึกษา	วิชา	รหัส	ผู้สอน(คน)		Grade A	Grade B+	Grade B	Grade C+	Grade C	Grade D+	Grade D	Grade F	Grade W	ไม่ระบุ	Total
			รหัส	รหัสผู้สอน											
1/2556	SW	111		2	5 (12.2)	9 (21.95)	12 (29.27)	5 (12.20)	6 (14.63)				2 (4.88)	2 (4.88)	41 (100)
				ก,ข											
2/2556	SW	111		6	69 (21.50)	126 (39.25)	79 (24.61)	24 (7.48)	4 (1.25)		1 (0.31)		3 (0.93)	4 (1.25)	321 (100)
				ก,ข ง,พ,ต,ฒ											
1/2557	SW	111		2	5 (11.90)	9 (21.43)	7 (16.67)	3 (7.14)		1 (2.38)	1 (2.38)		14 (33.33)	2 (4.76)	42 (100)
				จ,ต											
2/2557	SW	111		4	21 (12.73)	54 (32.73)	47 (28.48)	12 (7.27)	12 (7.27)	9 (5.45)	3 (1.82)		7 (4.24)		165 (100)
				ก,ง,ต,พ											
1/2558	SW	111		2	7 (13.21)	17 (32.08)	20 (37.74)	3 (5.66)					6 (11.32)		53 (100)
				ข,ค											
2/2558	SW	111		5	28 (19.44)	102 (70.83)	71 (49.31)	22 (15.28)	7 (4.86)	1 (0.69)	2 (1.39)	1 (0.69)	3 (2.08)	3 (2.08)	144 (100)
				ก,ข,ง,ต,ฒ											

จากตารางที่ 3 แสดงผลเกรดของผู้เรียนในรายวิชา SW111 จำแนกแต่ละเทอมตามปีการศึกษา พบว่า ปีการศึกษา 1/2556 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B คิดเป็นร้อยละ 29.27 รองลงมาคือ เกรดB+ คิดเป็นร้อยละ 21.95 ปีการศึกษา 2/2556 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 39.25 รองลงมาคือ เกรดB คิดเป็นร้อยละ 24.61 ปีการศึกษา 1/2557 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B คิดเป็นร้อยละ 21.43 รองลงมาคือ เกรดB+ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ปีการศึกษา 2/2557 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 32.73 รองลงมาคือ เกรดB คิดเป็นร้อยละ 28.48 และปีการศึกษา 1/2558 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B คิดเป็นร้อยละ 37.74 รองลงมาคือ เกรดB+ คิดเป็นร้อยละ 32.08 ปีการศึกษา 2/2558 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 78.83 รองลงมาคือ เกรดB คิดเป็นร้อยละ 49.31

กราฟที่ 1 แสดงทิศทางระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์
กับการตัดเกรดของนักศึกษารายวิชา SW111

จากกราฟที่ 1 แสดงค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาใน รายวิชา SW111 ปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในปี 2556 มีค่ามากกว่าคือมีค่าเท่ากับ (4.35) รองลงมาคือปี 2558 มีค่าเท่ากับ (4.26) เมื่อมาดูค่าร้อยละของเกรดที่นักศึกษาได้โดยค่าร้อยละที่มากที่สุดจะอยู่ในปีการศึกษา 2558 เกรดส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ B+ คิดเป็นร้อยละ 51.46 รองลงมาคือ เกรด B คิดเป็นร้อยละ 43.53 และ A คิดเป็นร้อยละ 16.33 ส่วนปีการศึกษา 2556 เกรดส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ B+ คิดเป็นร้อยละ 30.60 รองลงมาคือ เกรด

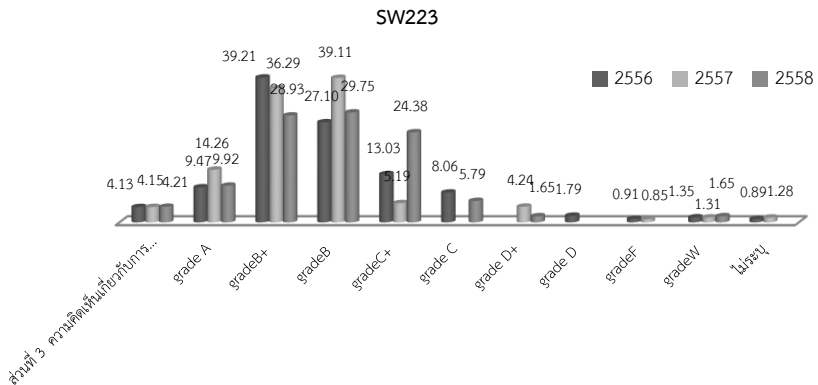
B คิดเป็นร้อยละ 26.94 และ A คิดเป็นร้อยละ 16.85 เมื่อดูผลการประเมินของทั้งสองส่วนแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องในการประเมินในส่วนของการคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน มีเพียงค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในปี 2558 น้อยกว่า ปี 2556 เมื่อพิจารณาอาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนในรายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีการศึกษา (2556-2558) และมีจำนวนอาจารย์ผู้สอนที่ใกล้เคียงตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2558 นั้นแสดงให้เห็นว่าประสบการณ์การสอนและจำนวนผู้สอนน่าจะมีผลต่อการเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหาได้มากขึ้นจึงส่งผลให้ระดับเกรดที่นักศึกษาได้รับในปี 2558 มากกว่าในปี 2556 ดังแสดงในกราฟ

ตารางที่ 4 แสดงการของผู้เรียนในรายวิชา SW 223 จำนวนแต่ละหมวดตามปีการศึกษา

ปีการศึกษา	วิชา	รหัส	ผู้สอน (คน)	Grade A	Grade B+	Grade B	Grade C+	Grade C	Grade D+	Grade D	Grade F	Grade W	ไม่ระบุ	Total
1/2556	SW	223	ผู้สอน รพีช ผู้สอน	10 (8.93)	42 (37.50)	21 (18.75)	19 (16.96)	15 (13.39)		2 (1.79)		2 (1.79)	1 (0.89)	112 (100)
2/2556	SW	223	ผู้สอน ศ.ภ.ช	11 (10)	45 (40.91)	39 (35.45)	10 (9.09)	3 (2.73)			1 (0.91)	1 (0.91)		110 (100)
1/2557	SW	223	ผู้สอน ศ.ภ.ช	15 (13.27)	37 (32.74)	52 (46.02)	6 (5.31)					2 (1.77)	1 (0.88)	113 (100)
2/2557	SW	223	ผู้สอน ศ.ภ.ช	18 (15.25)	47 (39.83)	38 (32.20)	6 (5.08)		5 (4.24)		1 (0.85)	1 (0.85)	2 (1.69)	118 (100)
1/2558	SW	223	ผู้สอน ศ.ภ.ช	9 (7.44)	36 (29.75)	42 (34.71)	25 (20.66)	6 (4.96)	2 (1.65)			2 (1.65)		121 (100)
2/2558	SW	223	ผู้สอน ศ.ภ.ช	15 (12.40)	34 (28.10)	30 (24.79)	34 (28.10)	8 (6.61)						121 (100)

จากตารางแสดงผลเกรดของผู้เรียนในรายวิชา SW223 จำแนกแต่เทอมตามปีการศึกษา พบว่า ปีการศึกษา 1/2556 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาคือ เกรด B คิดเป็นร้อยละ 18.75 ปีการศึกษา 2/2556 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 40.91 รองลงมาคือ เกรด B คิดเป็นร้อยละ 35.45 ปีการศึกษา 1/2557 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B คิดเป็นร้อยละ 46.02 รองลงมาคือ เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 32.74 ปีการศึกษา 2/2557 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 39.82 รองลงมาคือ เกรด B คิดเป็นร้อยละ 32.20 และปีการศึกษา 1/2558 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B คิดเป็นร้อยละ 34.71 รองลงมาคือ เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 29.75 ปีการศึกษา 2/2558 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด B+ และ C+ คิดเป็นร้อยละ 28.10 รองลงมาคือ เกรด B คิดเป็นร้อยละ 24.79

กราฟที่ 2 แสดงทิศทางระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์
กับการตัดเกรดของนักศึกษาใน รายวิชา SW223

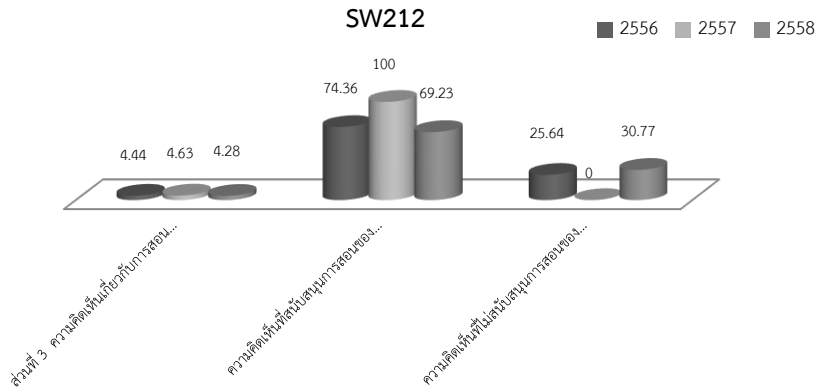
จากกราฟที่ 2 แสดงค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาใน รายวิชา SW223 ปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในปี 2558 มีค่ามากกว่าคือมีค่าเท่ากับ (4.21) รองลงมาคือปี 2557 มีค่าเท่ากับ (4.15) เมื่อมาดูค่าร้อยละของเกรดที่นักศึกษาได้ในปีการศึกษา 2558 เกรดส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ B คิดเป็นร้อยละ 29.75.รองลงมาคือ เกรด B+ คิดเป็นร้อยละ 28.93 และ A คิดเป็นร้อยละ 9.92 ส่วนปีการศึกษา 2557 เกรดส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ B+ คิดเป็นร้อยละ 36.29 รองลงมาคือ เกรด B คิดเป็นร้อยละ 39.11 และ A คิดเป็นร้อยละ 14.26 เมื่อดูผลการประเมินของทั้งสองส่วนแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องในการ

ประเมินในส่วนของการความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาไม่ไปในทิศทางเดียวกัน เพราะในปีการศึกษา 2556-2557 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์น้อยกว่าปี 2558 แต่มีผลการตัดเกรดดี A B+ มากกว่าปีการศึกษา 2558 เมื่อพิจารณาอาจารย์และประสบการณ์ในการสอน อาจารย์ทุกท่านที่สอนในรายวิชาดังกล่าว เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2557 ไม่ต่ำกว่า 2 ปีการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาจำนวนอาจารย์ผู้สอน ในปีการศึกษา 2558 มีจำนวนอาจารย์น้อยกว่า ปีการศึกษา 2556-2557 นั้นแสดงว่าจำนวนอาจารย์ผู้สอน มีผลต่อผลการตัดเกรดของนักศึกษาเช่นกัน

การศึกษาในส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนในการเรียนวิชา บังคับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปีการศึกษา 2556-2558 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในรายวิชาบังคับ แบ่งเป็น 2 ส่วน 1.ความคิดเห็นที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์ 2.ความคิดเห็นที่ไม่สนับสนุนการสอนของอาจารย์ โดยแสดงข้อมูลเป็นคำร้อยละ และนำค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในวิชาบังคับ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบกราฟแสดงทิศทางว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือแปรผกผันกัน

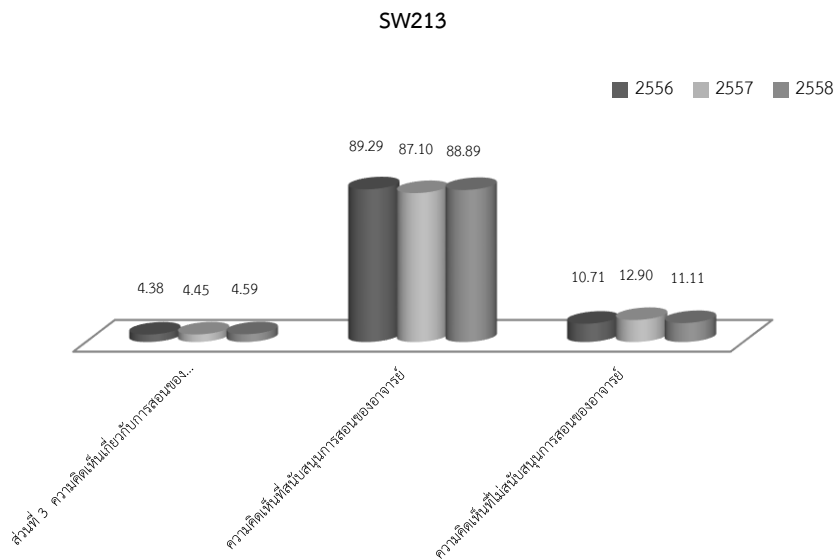
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนในการเรียนวิชาบังคับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษา ไปทิศทางเดียวกัน(แปรตามกัน)มีจำนวน 10 วิชา ได้แก่ SW111 SW211 SW212 SW214 SW222 SW223 SW224 SW312 SW313 SW314 ยกเว้นวิชา SW213 SW221 SW311 ที่ไม่ไปในทิศทางเดียวกัน (แปรผกผัน) และขอยกตัวอย่างการแสดงทิศทางระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับความคิดเห็นของผู้เรียนในรายวิชาที่ไปในทิศทางเดียวกัน (SW212) และ ไม่ไปในทิศทางเดียวกัน (SW213)

แสดงทิศทางระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์
กับการตัดเกรดของนักศึกษาใน รายวิชา SW212

จากกราฟแสดงค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับความคิดเห็นของผู้เรียนในรายวิชา SW212 ปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในปี 2557 มีค่ามากกว่าคือมีค่าเท่ากับ (4.63) เมื่อมาดูค่าร้อยละของความคิดเห็นของผู้เรียนในปีการศึกษาที่มากที่สุดคือ 2557 ค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ปี 2556 คิดเป็นร้อยละ 74.36 ส่วนค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่ไม่สนับสนุนการสอนของอาจารย์มีค่าร้อยละมากที่สุดในปี 2558 คิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมาคือ ปี 2556 คิดเป็นร้อยละ 25.64 เมื่อดูผลการประเมินของทั้งสองส่วนแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องในการประเมินในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับความคิดเห็นของผู้เรียนในปี 2556-2558 ไปในทิศทางเดียวกันมีค่าของคะแนนแปรผันตามกัน คือเมื่อค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่ามาก ก็จะทำให้ค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์มีค่ามากตามกัน และส่งผลให้ค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่ไม่สนับสนุนการสอนของอาจารย์มีค่าน้อยลง ดังแสดงในกราฟ

แสดงทิศทางระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์
กับการตัดเกรดของนักศึกษาใน รายวิชา SW213

จากกราฟแสดงค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับความคิดเห็นของผู้เรียนใน รายวิชา SW213 ปีการศึกษา 2556-2558 พบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในปี 2558 มีค่ามากกว่าคือมีค่าเท่ากับ (4.59) เมื่อมาดูค่าร้อยละของความคิดเห็นของผู้เรียนมากที่สุด คือปี การศึกษา 2556 ค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 89.29 ทั้งนี้ ในปีการศึกษา 2556 กลับมีค่าร้อยละความคิดเห็นของผู้เรียน ร้อยละ 88.89 ส่วนค่าความคิดเห็นของ ผู้เรียนที่ไม่สนับสนุนการสอนของอาจารย์มีค่าร้อยละมากที่สุดในปี 2557 คิดเป็นร้อยละ 12.90 รองลงมาคือ ปี 2558 คิดเป็นร้อยละ 11.11 เมื่อพิจารณาการประเมินของทั้งสองส่วนแสดงให้เห็นถึง ความสอดคล้องในการประเมินในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับความคิดเห็นของ ผู้เรียนในปี 2558 ไม่ไปในทิศทางเดียวกันมีค่าของคะแนนแปรผกผันกัน ดังแสดงในกราฟ

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบระหว่างผลประเมินการสอนตามแบบประเมินในแต่ละส่วนโดยผู้เรียนกับการวัดเกรดผลการเรียนโดยผู้สอนในวิชาบังคับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

จากการประเมินผลการสอนตามแบบประเมินในแต่ละรายวิชา พบว่า วิชาบังคับภาคทฤษฎี 13 รายวิชา (แบบบรรยาย) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ปีการศึกษา 2556-2558 ส่วนใหญ่คะแนนในส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ในการเรียนวิชานี้มีค่าเฉลี่ยสูงจะส่งผลให้ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าเฉลี่ยสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นค่าของคะแนนที่มีการแปรผันตามกัน (เป็นไปในทิศทางเดียวกันเมื่อส่วนที่ 3 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในวิชานั้น ในปีการศึกษานั้นๆ มี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ระหว่างปีการศึกษา 2556-2558 ย่อมส่งผลค่าเฉลี่ยในให้ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับตนเองและการเรียนวิชานี้ ในปีการศึกษานั้นๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เช่นกัน) นั้นแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีความตั้งใจในการสอนมีเทคนิควิธีการสอนที่ดี หรือมีรูปแบบการเรียนการสอนที่น่าสนใจหรือตั้งใจผู้เรียนให้สนใจเรียนในเนื้อหาที่สอน ก็จะทำให้ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) เกิดความกระตือรือร้นและตั้งใจเรียนในวิชานั้นๆ จึงส่งผลให้ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าสูงไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นในรายวิชา SW214 และ SW223 มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ในการเรียนวิชานี้กับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ มีค่าของคะแนนที่มีการแปรผกผันกัน หมายถึง เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามเมื่อส่วนที่ 3 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในวิชานั้น ในปีการศึกษานั้นๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ระหว่างปีการศึกษา 2556-2558) ไม่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยในส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับตนเองและการเรียนวิชานี้ ในปีการศึกษานั้นมีค่าเฉลี่ยที่สูง แต่กลับน้อยกว่าในปีการศึกษาอื่นๆ นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนขาดความพอใจในการเรียนการสอนกับอาจารย์ผู้สอนอาจเนื่องด้วยรูปแบบการสอน เทคนิควิธีการสอน หรือการสอนไม่น่าสนใจหรือตั้งใจผู้เรียนตั้งใจเรียนในเนื้อหาที่สอน จึงทำให้ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ในการเรียนรายวิชา

ดังกล่าวกับค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ มีค่าน้อยลงไปเป็นไปในทิศทางตรงข้ามกัน

การประเมินค่าความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอนกับค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอนในแต่ละปีการศึกษาส่วนใหญ่จะมีค่าสูงใกล้เคียงกัน ก็จะส่งผลให้ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นค่าของคะแนนที่มีการแปรผันตามกัน (เป็นไปในทิศทางเดียวกันเมื่อส่วนที่ 3 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในวิชานั้น ในปีการศึกษานั้นๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดระหว่างปีการศึกษา 2556-2558 ย่อมส่งผลให้ค่าเฉลี่ยในส่วนที่ 2 ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอน ในปีการศึกษานั้นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเช่นกัน) นั้นแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอน ห้องเรียนและสภาพแวดล้อมของการเรียน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน รวมทั้งการใช้สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อขบวนการเรียนการสอนของผู้เรียนมากเช่นเดียวกัน เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการรับข้อมูลจากผู้สอนและทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ผู้สอนสอนได้ดีขึ้น ยกเว้นในรายวิชา SW214, SW223, SW312 และ SW313 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอนกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าของคะแนนที่มีการแปรผันกัน (ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันเมื่อส่วนที่ 3 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในวิชานั้น ในปีการศึกษานั้นๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ระหว่างปีการศึกษา 2556-2558 แต่ค่าเฉลี่ยในส่วนที่ 2 ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอน ในปีการศึกษานั้นกลับมีค่าน้อยกว่าปีอื่นๆ) นั้นแสดงให้เห็นว่าสถานที่ สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนไม่พร้อมหรือไม่มี เกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน ทำให้ฟังอาจารย์ไม่รู้เรื่อง เป็นผลเสียต่อการเรียนในวิชานั้นๆ ได้ ทำให้ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (นักศึกษา) ในการเรียนวิชานี้กับค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่าน้อยลงไปในทิศทางตรงข้ามกัน

เมื่อมาพิจารณาเกรดที่ผู้เรียนได้จากการเรียนการสอน ในวิชาบังคับ จำนวน 13 วิชา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ โดยดูจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของ อาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาโดยผู้สอน ปีการศึกษา 2556-2558 พบว่า ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัดเกรดของนักศึกษาโดยผู้สอน ผลการ ประเมินของทั้งสองส่วนแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของการประเมินในส่วนของคุณภาพ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์โดยผู้เรียนกับการตัดเกรดนักศึกษาโดยผู้สอน ส่วน ใหญ่ไปในทิศทางเดียวกัน คือ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ในแต่ละ ปีการศึกษามีค่าสูง ส่งผลให้ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ได้เกรดดี A B+ มีจำนวนมาก เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาอาจารย์ผู้สอนและประสบการณ์ในการสอน ในปีการศึกษาที่มี จำนวนอาจารย์ผู้สอนมาก และอาจารย์มีประสบการณ์การสอนในรายวิชา ส่วนใหญ่มี ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์และผลเกรดดี A B+ นักศึกษามาก เช่นกัน ซึ่งเป็นค่าของคะแนนที่มีการแปรผันตามกัน นั้นแสดงว่า อาจารย์มีการนำเทคนิค รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะรายวิชานั้น ให้เป็นไปตามความ คาดหวังในการเรียนระหว่าง อาจารย์ และนักศึกษา โดยการกลั่นกรองและนำมา ประยุกต์ใช้กับนักศึกษาในปีการศึกษาอื่นๆ ที่ตนเป็นผู้สอน มีผลต่อการทำความเข้าใจใน บทเรียนและการสอบวัดความรู้ และผลเกรดดี รวมถึงจำนวนอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาแต่ ละปีการศึกษาที่มีจำนวนมาก ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีกลุ่มผู้เรียนจำนวนไม่มาก การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมีแนวโน้มที่เข้าถึงและใกล้ชิดได้มาก อาจารย์ ผู้สอนสามารถกระตุ้นผู้เรียนให้คิดและสนใจในบทเรียนอย่างมีเป้าหมายได้ดี มีบรรยากาศ ในการเรียนที่ดี และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนด้วยกันมีความใกล้ชิด ทำให้การทำงานกลุ่มได้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น จนส่งผลต่อคะแนนที่ผู้เรียนได้รับในแต่ละรายวิชาทำให้ผู้เรียนได้ เกรดสูงมีจำนวนมากกว่าเกรดต่ำๆ ยกเว้นในรายวิชา SW213, SW214, SW221, SW222, SW223 และ SW224 มีค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับการตัด เกรดของนักศึกษาส่วนใหญ่ไปในทิศทางตรงกันข้าม คือมีค่าของคะแนนที่มีการแปรผกผัน กัน เมื่อพิจารณาจำนวนอาจารย์และประสบการณ์การสอนในรายวิชา ในปีการศึกษาที่มี ค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ น้อยที่สุด (ปีการศึกษา 2556-2558) ส่วน

ใหญ่อาจารย์ผู้สอนไม่มีประสบการณ์สอนในรายวิชานั้น (ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556-2558) และพบอีกว่าจำนวนอาจารย์ผู้สอนมีจำนวนมาก การตัดเกรดนักศึกษา ผลเกรดดี A B+ นักศึกษา กลับมีมาก แม้ในปีการศึกษานั้นจะมีอาจารย์ผู้สอนที่ไม่มีประสบการณ์การสอน นั้นแสดงให้เห็นว่า จำนวนอาจารย์ผู้สอนในแต่ละปีการศึกษา มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนต่อจำนวนกลุ่มผู้เรียนจำนวนมาก ย่อมมีช่องว่าง ระหว่าง ผู้สอน-ผู้เรียน, ผู้เรียน-ผู้เรียน ในการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ตลอดจนความใกล้ชิดในการกระตุ้นผู้เรียนให้เปิดรับข้อมูล การทำความเข้าใจ และการตอบข้อสงสัยของนักศึกษาในชั้นเรียนที่มีจำนวนมาก มีแนวโน้มเชิงลบต่อการจัดการเรียนการสอนถ้าผู้สอนมีจำนวนน้อย เช่นเดียวกับอาจารย์ที่ขาดประสบการณ์สอน การถ่ายทอดความรู้ในรายวิชานั้นๆกับกลุ่มนักศึกษา ขาดเทคนิคและรูปแบบการสอนที่เข้าใจในการกระตุ้นนักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษาไม่เข้าใจในเนื้อหา มีความเบื่อหน่าย ไม่ใส่ใจต่อการเรียนอย่างเต็มที่ อีกทั้งกระบวนการประเมินและวัดผลการศึกษาในรายวิชาที่สอน ที่ต้องอาศัยประสบการณ์ รวมถึงความคาดหวังของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนในวิชานี้ จนส่งผลต่อคะแนนที่ผู้เรียนได้รับในแต่ละรายวิชาทำให้ผู้เรียนได้เกรดต่ำมีจำนวนมากว่าเกรดสูงๆ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนในการเรียนวิชาบังคับคณะ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ปีการศึกษา 2556-2558

ผลการประเมินต้องอาศัยองค์ประกอบในส่วนของข้อคิดเห็นของผู้เรียนมา (คำถามปลายเปิด) ในส่วนที่ 3 ของแบบประเมินการสอนเป็นรายบุคคลโดยนักศึกษา (แบบบรรยาย) เป็นองค์ประกอบในการประเมินผลการเรียนการสอนด้วยว่า ผลที่ได้จากการประเมินการสอนของอาจารย์ผู้สอน (ค่าเฉลี่ย) สอดคล้องกับความเป็นจริงในการเรียนการสอน จำนวนเกรดที่ผู้เรียนได้รับจริงหรือไม่ และข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนในการเรียนการสอนแต่รายวิชาว่าเป็นอย่างไรด้วย พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับค่าความคิดเห็นของผู้เรียน เมื่อดูผลการประเมินของทั้งสองส่วนแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องในการประเมินในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับความคิดเห็นของผู้เรียนส่วนใหญ่ไปในทิศทางเดียวกัน มีค่าของ

คะแนนแปรผันตามกัน คือเมื่อค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่ามาก ก็จะทำให้ค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์มีค่ามากตามกัน และส่งผลให้ค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่ไม่สนับสนุนการสอนของอาจารย์มีค่าน้อยลง นั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนพอใจในการสอนของผู้สอน เรียนเข้าใจและนำความรู้ที่เรียนมาใช้ในการสอบได้และผู้สอนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา มีความรู้ความสามารถ มีประสิทธิภาพ การสอน มีการใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและทันสมัยให้ผลของการเรียนรู้ และการทำความเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ยกเว้นในรายวิชา SW213, SW221, และ SW311 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับค่าความคิดเห็นของผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ไปในทิศทางเดียวกัน มีค่าของคะแนนแปรผกผันกัน เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มีค่ามาก ก็จะทำให้ค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์มีค่าน้อยลง และส่งผลให้ค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่ไม่สนับสนุนการสอนของอาจารย์มีค่ามากขึ้น นั้นแสดงให้เห็นว่า มีความขัดแย้งกันของค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์กับค่าความคิดเห็นของผู้เรียนที่สนับสนุนการสอนของอาจารย์ ซึ่งอาจเกิดจากความไม่เข้าใจในเนื้อหาที่สอน หรือรูปแบบของการเรียนการสอนที่ผู้เรียนตามไม่ทันและไม่เข้าใจ รวมทั้งการเรียนการสอนในรายวิชาเดียวกันที่มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนต่างกัน และประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์แต่ละปีการศึกษา มีผลต่อการตกผลึกในเชิงเทคนิคการสอนการวัดผลและประเมินผลการเรียน รายวิชาที่ไม่ชัดเจน อีกทั้งปัจจัยทางกายภาพที่มีความไม่เหมาะสมของสภาพแวดล้อม อาทิเช่น มีเสียงดังจากเพื่อนร่วมชั้นในห้องเรียน บรรยากาศในห้องอบอ้าว อุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีไม่พร้อมใช้งาน ปัจจัยเหล่านี้ จึงส่งผลต่อค่าคะแนนที่ไม่ไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4 สรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลการประเมินการสอนตามแบบประเมินในแต่ละส่วนโดยผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดการผลการเรียนโดยผู้สอนในวิชาบังคับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

รายวิชา	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง(นักศึกษา)กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์		ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมกับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์		การคัดกรองนักศึกษาโดยอาจารย์กับความ คิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์		ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ ทางตรงข้ามกับ		ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ ทางตรงข้ามกับ	
	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางเดียวกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางตรงข้ามกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางเดียวกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางตรงข้ามกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางเดียวกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางตรงข้ามกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางเดียวกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางตรงข้ามกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางเดียวกัน	ค่าคะแนนไปใน ทิศทางตรงข้ามกัน
SW111	✓		✓		✓					✓
SW211	✓		✓		✓			✓		
SW212	✓		✓		✓			✓		
SW213	✓		✓		✓					✓
SW214		✓		✓		✓		✓		
SW221	✓		✓							✓
SW222	✓		✓					✓		
SW223		✓				✓		✓		
SW224	✓		✓					✓		
SW311	✓		✓		✓					✓
SW312	✓			✓				✓		
SW313	✓		✓					✓		
SW314	✓		✓					✓		

ตารางที่ 4 สรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลการประเมินการสอนตามแบบประเมินในแต่ละส่วนโดยผู้เรียนกับการตัดเกรดผลการเรียนโดยผู้สอนในวิชาบังคับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ แสดงให้เห็นว่า SW223 และ SW214 เป็นรายวิชาที่มีค่าคะแนนไม่ไปในทิศทางเดียวกันมากที่สุดทั้งหมด 3 ส่วน ในการเปรียบเทียบผลการประเมินจะมีค่าคะแนนไปในทิศทางตรงข้ามกัน คือมีค่าคะแนนที่แปรผกผันกัน ในแต่ละคู่ของการศึกษา รองลงมา SW213 และ SW221 มีค่าคะแนนไม่ไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด 2 ส่วน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุภากร จันทวานิช. (2552, หน้า 32) ได้สรุปไว้ว่า หลักของการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า คือ การไม่ปักใจว่าแหล่งข้อมูลแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่ได้มาตั้งแต่แรกเป็นแหล่งที่เชื่อถือได้แล้ว นักวิจัยจำเป็นต้องแสวงหาความเป็นไปได้ว่ายังมีแหล่งอื่นได้อีกบ้าง มีวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า โดยใช้วิธีการดังนี้ 1. วิธีตรวจสอบโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่ต่างกันออกไป (methodological triangulation) 2. วิธีตรวจสอบโดยใช้แหล่งข้อมูลที่ต่างกัน (data triangulation) ใช้วิธีการโดยเปลี่ยนแหล่งที่เป็นบุคคลเวลาหรือสถานที่ที่ให้ข้อมูล 3. วิธีตรวจสอบโดยใช้ผู้เก็บข้อมูลที่ต่างกัน (investigator triangulation) เช่นเดียวกับ วรณี แกมเกตุ (2551, หน้า 201) กล่าวว่า การเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยเชิงคุณภาพมีหลายวิธี วิธีหนึ่งคือ การตรวจสอบแบบสามเส้าเชิงคุณภาพมีหลายวิธี (triangulation) เป็นแนวคิดที่ถ่ายทอดมาจากแนวคิดของการสำรวจหรือการชี้ทิศในการเดินเรือ ซึ่งถ้ารู้จุดตรงบนแผนที่สองจุด แล้วลากเส้นจากจุดทั้งสองมาตัดกันก็จะได้ทิศทาง หรือถ้ารู้จุดตรงเพียงจุดเดียว ผู้สังเกตก็จะรู้ว่าเราควรจะอยู่ในทิศทางระนาบใดๆ ของเส้นนั้นๆ วิธีการตรวจสอบสามเส้านี้เปรียบเสมือนการตรึงความจริง ณ จุดหนึ่ง แล้วก็จะรู้ถึงความจริงอื่นๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบข้อมูลได้หลายวิธี นั้นแสดงให้เห็นว่ารายวิชาที่มีปัญหาในการเรียนการสอนมากที่สุดคือ SW223 และ SW214 ที่ส่งผลต่อขบวนการประเมินผลการเรียนการสอน ที่ประเมินความคิดเห็นต่อตนเองของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการเรียนวิชานี้ และสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชานี้ กับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์วิชานี้ จากข้อมูลในแบบประเมินการสอนเป็นรายบุคคลโดยนักศึกษา รวมถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้เกรด โดยอาจารย์ผู้สอน มีค่าคะแนนไม่ไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการตรวจสอบข้อมูลภาพรวมในแต่ละรายวิชาบังคับ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ปีการศึกษา 2556-2558 ไปสู่การวางแผนพัฒนาและส่งเสริมปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน หรือรายวิชาที่ควรจะกลับมาทบทวนเป็นลำดับต้นในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นเลิศ ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

2. การศึกษาครั้งนี้การตัดเกรดโดยอาจารย์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์โดยนักศึกษาไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันจำนวน 6 วิชา (13 วิชา) ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดเรียนการสอน อาจต้องกลับมาพิจารณา แบบบรรยายการสอนในรายวิชาที่มีผู้สอนมากกว่าหนึ่งท่าน ซึ่งต้องมีเนื้อหาสาระ หลักการ/แนวคิดทฤษฎีในการเรียนการสอนวิชานั้นเช่นเดียวกันกับผู้เรียนทุกกลุ่มในการทำข้อสอบ แนวทางการวัดผลและประเมินผลระหว่างผู้สอนในรายวิชาเดียวกัน การศึกษาครั้งนี้ศึกษาตามข้อมูลที่มีอยู่จริง

3. การศึกษาครั้งนี้พบว่าในรายวิชาที่มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานั้นไม่ต่อเนื่องในแต่ละปีการศึกษา 2556-2558 ทั้งนี้ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในรายวิชาที่มีผู้สอนในรายวิชานั้นต่อเนื่องเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 3 ปี เพราะจะทำให้ทราบทิศทางผลการเรียนการสอนในรายวิชานั้นได้ชัดเจนและมากขึ้น ด้วยว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในรายวิชานั้นมากขึ้นมากน้อยเพียงใด จากจำนวนเกรดที่นักศึกษาได้รับในแต่ละปีการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับปรับปรุง 2545). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักนายกรัฐมนตรี.

ทิตนา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนวัฒน์ หมวกเหล็ก. (2554). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการความรู้ ของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนจำรัสวิทยา

จังหวัดสระบุรี. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรเทิง แก่นสาร. (2554). สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาแคลคูลัส สำหรับวิศวกร1. กรุงเทพฯ:ภาควิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
เปรี๊ญ โคมุท. (2519). เทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

วรรณิ แกมเกตุ. (2551). (พิมพ์ครั้งที่ 2). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์. (2553). การพัฒนารูปแบบการประเมินการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. มหาวิทยาลัยศรีปทุม : กรุงเทพมหานคร.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภางค์ จันทวานิช. (2553). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารตำราสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

สุดเขต แจ้งกระจำง และภาณุวัฒน์ สุริยฉัตร. ม.ป.ป. แนวทางการพัฒนาระบบประเมินการสอนของอาจารย์. สืบค้นจาก: <http://www.kmutt.ac.th/sd/html/pdf/teacher.pdf>[5 ม.ค. 54].

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

องอาจ นัยพัฒน์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรม-ศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : สามลดา.